

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.639 van 23 maart 1998
in de zaak A. 50.147/IX-331.**

In zake : het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van OOSTENDE,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. Leon VAN DEN BULCKE,
wonende te BRUSSEL,
Washuisstraat 40,
2. het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van BRUSSEL.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 3 februari 1993 werd ingediend namens het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van OOSTENDE door zijn raadsman D. LINDEMANS, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 juni 1992 van de Nederlandstalige Beroepskamer van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Brabant waarbij het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende wordt verplicht "tot betaling over te gaan van de verblijfskosten van Leon VAN DEN BULCKE in het onthaaltehuis 'Albatros' te Brussel vanaf 7 december 1991 tot op het ogenblik dat er zich een belangrijke wijziging voordoet in de financiële toestand van betrokkene"; dat de bestreden beslissing aan het verzoekende openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn werd aangezegd op 9 december 1992;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij en de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 13 januari 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memories van de verzoeken-
kende partij en van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari
1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter
van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
T. LAMBERT die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt
voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris
C. NEF, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Leon VAN DEN BULCKE wordt op 3 december 1991
na een verblijf in de gevangenis van Sint-Gillis opge-
nomen in het erkend onthaaltehuis Albatros te Brussel.

1.2. De verantwoordelijke van dit onthaaltehuis
dient op 13 december 1991 bij het Openbaar centrum voor

maatschappelijk welzijn van Oostende een aanvraag in om bij te dragen in de kosten van verblijf en van medische verzorging van betrokkene en om de ziekenfondsbijdragen ten laste te nemen.

1.3. Op 17 december 1991 deelt het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende telefonisch mee dat Leon VAN DEN BUCLKE op 13 september 1991 in het bevolkingsregister van Brussel werd ingeschreven, zodat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van deze stad op grond van artikel 2, § 1, 1° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissie van openbare onderstand ratione loci bevoegd is om hem te helpen.

1.4. Het inmiddels aangesproken Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel verklaart zich onbevoegd omdat "noch het verblijf in de gevangenis, noch het verblijf in een erkend onthaaltehuis van aard zijn om het onderstandsdomicilie (in casu Oostende) te wijzigen (art. 6 van de wet van 2 april 1965)".

1.5. Op 27 januari 1992 komt Leon VAN DEN BUCLKE van de weigeringsbeslissingen van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende en van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel in beroep bij de Nederlandstalige beroepskamer van Brabant.

1.6. Op 23 juni 1992 wordt de bestreden beslissing genomen die met verwijzing naar de voorgaande gegevens steunt op de considerans :

"dat de Beroepskamer van oordeel is dat het O.C.M.W. van Oostende ratione loci bevoegd is om volgende redenen :

Op 13 mei 87 werd beroeper, komende van Oostende ingeschreven in het bevolkingsregister te Brussel, op

het adres van Albatros, Washuisstraat 40 te 1000 Brussel, een erkend onthaaltehuis.

Op 17/6/88 werd hij ambtshalve geschrapt uit de bevolkingsregister van Brussel.

Van 4 oktober 89 tot 7 december 91 verbleef beroeper in de gevangenis van St-Gillis. Op 13/9/91 werd hij terug ingeschreven in het bevolkingsregister van Brussel zonder adres en op 1 oktober 91 werd hem een identiteitskaart afgeleverd door de stad Brussel met de vermelding 'inschrijving zonder adres'.

Deze inschrijving gebeurde overeenkomstig de algemene onderrichtingen dd. 19 maart 81 betreffende het houden van de bevolkingsregisters, de vaststelling van de verblijfsveranderingen en de afgifte van de identiteitskaarten.

Beroeper verblijft in een erkend onthaaltehuis en in dat geval is, overeenkomstig de wet van 2/4/65 en het K.B. van 10/8/84, het steunverlenend centrum dat van de gemeente waar hij voor zijn hoofdverblijf in het bevolkingsregister ingeschreven is op het ogenblik van zijn opname.

dat vaststaat dat hogervermelde onderrichtingen niets wijzigen aan de bepalingen van de wet van 2 april 65 die van openbare orde is. Dat de artikelen 2 & 6 uitdrukkelijk beschikken dat noch het verblijf in een erkend onthaaltehuis noch het verblijf in de gevangenis van aard zijn om het onderstandsdomicilie te wijzigen;

Dat uit de neergelegde bundels duidelijk vaststaat dat het onderstandsdomicilie Oostende is en bijgevolg is het beroep enkel en alleen gegrond jegens het O.C.M.W.-Oostende".

1.7. In een beslissing van 23 maart 1993 verduidelijkt de beroepskamer dat in haar beslissing van 23 juni 1992 ook de kosten voor de medische en farmaceutische zorgen en de ziekenfondsbijdragen zijn begrepen;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel aanvoert dat de artikelen 2, § 1, en 6 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissie van openbare onderstand werden geschonden, doordat de beroepskamer het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende bevoegd verklaart om de verblijf-

kosten van de hulpvrager ten laste te nemen, terwijl de bevoegdheid tot hulpverlening wordt bepaald door de inschrijving als hoofdverblijf op het ogenblik van de opneming in een erkend onthaaltehuis en artikel 6 van de wet enkel betrekking heeft op de bepaling van het onderstandsdomicilie; dat zij in haar tweede middel doet gelden dat de redengeving van de bestreden beslissing zeer summier en "ambigu" is, niet alleen door de vermelding en de toepassing van het niet-relevante artikel 6 van de voormelde wet van 2 april 1965, maar ook door de erkenning dat de bevoegdheid wordt bepaald door de inschrijving in het bevolkingsregister op het ogenblik van de opname, vervolgens de vaststelling van een inschrijving in het bevolkingsregister van Brussel, waarna toch het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende bevoegd wordt verklaard;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat noch het verblijf in een erkend onthaaltehuis, noch het verblijf in een gevangenis van aard zijn het tot steunverlening bevoegd centrum te wijzigen, zodat met de inschrijvingen van 13 mei 1987 en 13 september 1991 in het bevolkingsregister van Brussel geen rekening mag worden gehouden en het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende derhalve voor de steunverlening bevoegd is op grond van de inschrijving in het bevolkingsregister van Oostende op 22 oktober 1985;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat de tijdsperiode tussen de ambtshalve schrapping op 17 juni 1988 en de opneming in de gevangenis op 4 oktober 1989 voldoende aanduidt dat betrokkene niet -zoals vereist door artikel 2, § 3 van de wet van 2 april 1965- achtereenvolgens en zonder onderbreking werd opgenomen in instellingen bedoeld in artikel 2, § 1, van de voormelde wet;

2.4. Overwegende dat uit de onderlinge samenhang van artikel 2, tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en artikel 1, 1°, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn volgt dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn gehouden zijn de personen te helpen "die zich op het grondgebied van hun gemeente bevinden", wat eigenlijk betekent dat de gemeente op het grondgebied waarvan de behoeftige verblijft, hem in principe moet ondersteunen (advies van de afdeling wetgeving van 5 januari 1961, Gedr. St. Kamer, 1960-61, nr. 703-1, 15); dat aldus de aanwezigheid in de gemeente bepalend is;

2.5. Overwegende dat van die algemene regeling wordt afgeweken door artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 2 april 1965, gewijzigd door de wet van 9 juli 1971, het koninklijk besluit nr. 244 van 31 december 1983 en het koninklijk besluit van 10 augustus 1984, dat luidt als volgt :

"In afwijking van artikel 1, 1°, is (het openbaar centrum van maatschappelijk welzijn) van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in een nagenoemde instelling of bij een nagenoemd privaat persoon voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of het vreemdelingenregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is :

1° bij opneming of gedurende het verblijf van een persoon :

hetzij in een gesloten psychiatrische instelling;

hetzij in een erkende instelling voor gehandicapten;

hetzij, zo het gaat om een minderjarige, in een instelling voor kinderen of bij een privaat persoon die hem onder bezwarende titel huisvest;

hetzij in een erkend rustoord voor bejaarden;

hetzij in een instelling van gelijk welke aard, waar die persoon verplicht verblijft in uitvoering van een rechterlijke of administratieve beslissing;

(hetzij in andere instellingen die de Koning bepaalt).

(hetzij in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om personen in

noodsituaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden;
hetzij in een erkend rust- en verzorgingstehuis";

dat aldus, indien de bijstand vereist is bij opneming of gedurende het verblijf van een persoon "in een instelling of inrichting die erkend is om personen in noodsituaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden", ter bepaling van het bevoegd centrum teruggegrepen moet worden naar het criterium vervat in artikel 2 van de wet, zodat het tot steunverlening bevoegd centrum dan het centrum is van de gemeente waar betrokkene op het ogenblik van zijn opneming voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of het vreemdelingenregister was ingeschreven;

2.6. Overwegende dat artikel 2, § 3, van de wet van 2 april 1965 luidt als volgt :

"Eén zelfde (openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn) blijft bevoegd om steun te verlenen, wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen door verscheidene instellingen of personen als bedoeld in § 1 van dit artikel, of wanneer hij, tijdens zijn verblijf in die instellingen of bij die personen, een behandeling in een verplegingsinstelling moet ondergaan)";

dat derhalve wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen in verscheidene instellingen als bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet hetzelfde centrum bevoegd blijft om hem steun te verlenen, namelijk het openbaar centrum van de gemeente waar de steunaanvrager op het ogenblik van zijn eerste opneming in het bevolkingsregister was ingeschreven; dat dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hem zal moeten helpen zolang hij zonder enige onderbreking in instellingen bedoeld in artikel 2, § 1, verblijft;

2.7. Overwegende dat het "steunverlenend centrum" niet mag worden verward met het "centrum van het onderstandsdomicilie"; dat het centrum van het onderstands-

domicilie het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf ingeschreven is in het bevolkingsregister op het ogenblik waarop hij, al dan niet als behoeftige behandeld wordt met of zonder hospitalisatie, in een verplegingsinstelling (artikel 1, 2°, eerste lid, van de wet van 2 april 1965);

2.8. Overwegende dat artikel 6 van voormelde wet bepaalt : "Is zonder uitwerking voor het verwerven van een nieuw onderstandsdomicilie het verblijf, al dan niet als behoeftige, hetzij in een verplegingsinstelling, hetzij in een instelling of bij een privaat persoon bedoeld bij artikel 2, § 1, van deze wet"; dat dit artikel enkel van belang is bij het bepalen van het onderstandsdomicilie van een steuntrekker, terwijl het bij het bepalen van het tot steunverlening bevoegd centrum niet ter zake dienend is;

2.9. Overwegende dat voor de beroepskamer zich enkel de vraag stelde naar het bevoegd steunverlenend centrum, welke bevoegdheid moet worden beoordeeld aan de hand van de artikelen 1, 1°, en 2 van de wet van 2 april 1965; dat uit artikel 6 van de wet geen enkel nuttig argument kan worden geput om een openbaar centrum als het tot steunverlening bevoegd centrum aan te wijzen, zodat de bestreden beslissing ten onrechte met toepassing van artikel 6 van de wet van 2 april 1965 werd genomen;

2.10. Overwegende dat Leon VAN DEN BULCKE niet meer in Oostende woonde op het ogenblik van de hulpaanvraag en niet meer in het bevolkingsregister van deze stad was ingeschreven toen hij op 7 december 1991 voor de tweede maal zijn intrek nam in het erkend onthaaltehuis Albatros te Brussel; dat de verzoekende partij bijgevolg enkel op grond van artikel 2, § 3, van de wet van 2 april 1965 als het tot steunverlening bevoegd

openbaar centrum kon worden aangemerkt; dat het niet volstond dat de hulpvrager ten tijde van zijn eerste opneming in Albatros in het bevolkingsregister van Oostende was ingeschreven, maar dat hij sinds het eerste verblijf aldaar "achtereenvolgens en zonder onderbreking" in instellingen en inrichtingen als bedoeld in artikel 2, § 1, van de voormelde wet van 2 april 1965 moet hebben verbleven; dat aldus de periode van 4 oktober 1989 tot 7 december 1991, toen betrokkene in de gevangenis van Sint-Gillis was opgesloten, voor de toepassing van artikel 2, § 3, in aanmerking komt, maar dat noch uit de bestreden beslissing, noch uit het dossier kan worden afgeleid dat ook de periode tussen het eerste verblijf in Albatros en de hechtenis zou mogen worden meegeteld; dat de beroepskamer ter zake enkel vaststelt dat betrokkene na een verblijf in Albatros op 17 juni 1988 ambtshalve uit het bevolkingsregister van Brussel werd geschrapt en dat hij op 4 oktober 1989 in de gevangenis van Sint-Gillis werd opgesloten; dat niet werd nagegaan of Leon VAN DEN BULCKE in die tussenperiode in een in artikel 2, § 1, bedoelde inrichting of instelling heeft verbleven zodat het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende niet bij toepassing van artikel 2 van de wet van 2 april 1965 als steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kon in aanmerking komen; dat de bestreden beslissing dan ook niet naar behoren is gemotiveerd; dat de twee aangevoerde middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden : 1. de beslissing van 23 juni 1992 van de Nederlandstalige Beroepskamer van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Brabant waarbij het Openbaar centrum voor

maatschappelijk welzijn van Oostende wordt verplicht "tot betaling over te gaan van de verblijfkosten van Leon VAN DEN BULCKE in het onthaaltehuis 'Albatros' te Brussel vanaf 7 december 1991 tot op het ogenblik dat er zich een belangrijke wijziging voordoet in de financiële toestand van betrokkene" en 2. de beslissing van 23 maart 1993 van de Nederlandstalige Beroepskamer van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Brabant waarbij het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende wordt verplicht "tot het afleveren van een betalingsverbintenis voor de verblijfkosten van Leon VAN DEN BULCKE in het onthaal-tehuis 'Albatros' te Brussel met inbegrip van de kosten voor de medische en farmaceutische zorgen alsook de mutualiteitsbijdragen, dit vanaf 7 december 1991 tot op het ogenblik dat er zich een belangrijke wijziging voordoet in de financiële toestand van betrokkene".

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde Beroepskamer worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Nederlandstalige Beroepskamer van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Brabant.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.